

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_228402

UNIVERSAL
LIBRARY

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

المنة لله تعالى که بتایخ پانزدهم شهر ذی قعدة سنه اربع مائ و سی و شش

از تالیف مولوی محمد نافع مرحوم بار دیگر در سنه واحد در کوهی معین فرستاده شد

بدر طبعه علوی با تہام حبیب علی و حبیب علی طبع شد

فصل اول در القاب آداب که خردوان بزرگان میبایست
 و آداب سلطان بن کترین عقیدت آیین محرابین حجاب ملک از آداب بلانسان محمود
 نشان حضور فیض گنجور گهسان خدو ملک به آه سلطنت و سگاه ناصب اعلام جهانانی ناصب آرایا گشت
 غرض ناصبه لک عظمت تیره با صبر و کنت حشمت و درندیشین جهالت در آید از آن
 سلطان شوکت سکندر صلوات جمیع افروز و دوده صاحب جلالی فروغ دیده اقبال حضرت صاحب
 مثال بیمنت مثال مشعر با حکام خدمت متعلقه اصدر عزت آمار نموده در ربعه افتخار و وسیله حرام
 خانه شور و شادی ایضا خیر خواه بلا اشتباه رتی طلب سر بالادب که از نقوش سجود عبودیت
 ناصبه استقبال از شریف ترین از و بخدمت حاشیه بوسان سلطان سلطنت و اسنادگان پاییز
 خلافت حضرت ظل آبی فرزاده چتر شاهنشاهی پشت تابه کاوه انام مقد و معادن خاص و عام
 کوکب سحر طوت گوهر در بای عظمت تاج بخش سلطانین در کار تخت شان ملوک دومی الاقدار و
 احکام شریف ترین شجر سلطنت خلد اند ملک و دوله عرض مطالب ضروری می نماید
 عالم آرای طعری کشوک نای می و تنور لعل جهان آرای جهانانی خلوص اجلال از نوال اقبال
 سر عزت بر فلک رساید ایضا بنده عقیدت کیش ارادت اندیش خاکسار جهان را حاضر العباد
 بر تان تقدس شاه حضرت شاهنشاهی ظل آبی صاعد مصاعد سلطنت شهریار بی علاج معالج
 و جهان آرای سلطان اعظم ملک قات الامم گهسان خدیو حق پیر و خدیو فرسلیمان شود و بانی
 مجمع نقیبانی کردن

کیسے خریدو خدو بند جان ۱۱

مجلسه اول

مرام شاهانه موجود قوانین عوالم خسر وانه تا ملک لکنلی سبجو دنیا گردانسته شرف عباد
 بردارنده نجایادمان من مرجع نهات کافه نام و مرکز امور خاص و عام ملت مسند افرو
 واجب الاذعان مشرف مند و سعاد دارین بخشید ایضا آفتاب کتاب شهر یابی کوب
 شش جت فرور چهار اری شهنشاه گیتی پناه خسر جمشید که حدقه چشم دولت قاهره عمره
 خلافت با بر باعث امن و امان خرد و بزرگ موجب ستود و مات شمر که زو فخر سلاطین عالی مرتبت
 واسطه خرقه اقصی بلند از آفاق قبائل جاوید طالع و لامع باد بر ضما رخو رشید ز طائرندگان
 بارگاه عالم پناه و شرح مبین بسیار منشور لامع لئو کالو حی من الشما و تول مینعت و در کرات
 آور ایضا لعلال قبائل و افرون فروغ کوب سلطنت بیاوون ملک عرب عجم خلاصه
 سلاطین معظم فرارنده رایت فتح و نصرت فرورنده مصباح علوم مرتب خورشید سپهر مملکت آسمان
 سلطنت واسطه العقد شهباست ایالت مقدمه کجش معرکه عتشی و بسالت مدام برنده عالم
 و عالمیان بنید پائیداد آداب غلامی که شیوه غلامان روحی است بجا آورده بموقف عرضش
 مجرایان حضور موفور میرساند القاب آداب و رری عظیم الشان بوالا
 و حضرت وزیر الاعظم دستور المعظم مورد الطاف شایسته ای نوبت نواز مرتبه آصف جا
 مستدرا نخی م وزارت استیاد فرار میدان مارت مشتری حصال مرغ جلال التماس شایسته
 و خانه راو کینه که نامه و الا و صیغه معنی تقصیر با حکام پادشاهی مستعرب و امر ظل الهی و
 مینست و ایضا بجناب و کارگاه و اعیان درگاه نواب و وزیر و الادب سپه
 خورشید رازی مملکت پیرای نیرم افروز در حجت نکتة اند و خرد مند و وزیر

در آوان مجبور و زمان سجود و در کرامت فرمود حسب الارشاد لم سعی خواست بخت
 نواب مدار خداوند خدا یکان ^{بخت} بخت فضا نه خال قدیم حدام درگاه الاسره چشم عجب بود و بخت
 بیناید نامه ^{بخت} بخت در باب و در محالات و امد و لغای و سرفراز ساخت حسب الارشاد
 سربو تجاور نخواهد کرد و ایضا نواب نامدار پسر و مرشد خداوند نعمت سلامت چهره اراد
 را از خاک عقیدت آبر و بخشید ^{بخت} بخت و در شقه خاص فیض اختصاص در باره
 تقیم تنخواه سوار و پیاده بر تو و رود افکنند ^{بخت} بخت و قمره ملک جواهر سلک شد انشا الله
 همچنان بعمل خواهد آمد القاب و آداب دیگر خوانین و کار خان صاحب الامت
 کند مراتب مذکوره بعد از ای آداب جبهه سانی سیده جاه و جلال معروض خدمت ملازمان
 درگاه و الا انکه و سیاحه دولت و اقبال بورد و میمنت ^{بخت} بخت و مناجرت بخشید و بخت
 و صفای کتاب عالی حضرت قدر فرای کترینان گردید ^{بخت} بخت ایضا خان صاحب مفرما
 نیاز مندان قدر فرای کترینان سلامت بعد تقدیم تسلیم عبودیت که طریقه ملازمان
 خدمت شعارست معروض با و صحیفه فضل و کمال و نزل فیض شمول مباحات گوناگون
 نهایت فرمود ایضا خان صاحب الا نشان فیج المکان سلامت پس از ناصیه فرمای
 عظمی و اقبال بعرض بار بامان حضور انور میرزا خطاب میمنت مضمون و کتاب
 عظمی مشهور کالوخی من السما و نزل جلال فرمود ایضا خان صاحب خدمت
 بر سر سلا بعد بلاغ قوانین عقید و ارادت که سرمایه بلندی و پیرایه جمعی است مکتوب فرمای
 اشرف می گردانید روانه الطاف آیین بورد و میمنت آموذ ممتاز گردانید ایضا

ایضا خان صاحب فیضان حاکم دوران سلامت بعد تنهای طهارت کثیره مفاخرت
 و آرزوی خدمت و انوار کرامت بر زمین خورشید بطریق واضح باد و آبادی قریات فراری
 موافق مضمون فیض مستحکم پروانه عالی اجرای کار نموده شد القاب و ادب
 میررایان بر رک میرزا صاحب فیض بخش عالم و عالمیان سلامت بعد
 بدایای آرزوی نیازمندی و احتیاج و وقف تنهای مستندی بر اینده دهن صاحب
 روشن با شقه فیض فرقه و قیمه ضمیمه تاج اقبال بر بارک اراک کیشان نهاد
 ایضا میرزا صاحب مرجع امور امام و مجمع مهمات خاص و عام و ام حشمته و دولته
 اطاعت بدوش عتبت کشیده عرض میدار و نامه نامی و صحیفه گران بوجوه و لطیف شمل
 عزت و حرمت تجسید ایضا میرزا صاحب سرای عدل احسان سلا حلقه ارواح بقوس عقید
 انداخته و بجای استکان اسن و لت عنقیدارد و مفاوضه شریف و مکاتبه لطیف در اثر
 اوقات شرف و رود تجسید ایضا میرزا صاحب امده نیازمندان پشت پناه و بکسای
 سلامت بعد دعای طلوع نیر دولت و قبال از فوق جاده جلال نجاست فیض موسبت
 مینماید الا نامه مفاخرت آیات قرئت مرتب بخش خانه زاوگر دید ایضا میرزا صاحب مشفق
 و کریم برای بنیایت سلا از خادم ویرینه که بوظائف خیر و برادر و دوپرو و می میر
 موظف میباشد عرض معروضه برجه پذیرائی باد و نور شناسانه عاقد اغرای انبذ کان صمیمی
 نقاب و ادب سادات عظام میر صاحب خداوند نعمت بقا و دودمان
 سیادت دام اقباله از خاک ر فدویت شعار جان نثار رسوخیت انار

ایضا

ایضا

ایضا

ایضا

بر غیر ضایع و ملازمان مستفید خدمت روشن و بویای می سازد سرخراز نامه فضل
 موجب افتخار عقیدت کیشان گشت ^{۱۲۵} ایضا میر صاحب بده سادات عظام
 خلافت سرزمین که اسلامت بنده عقیدت کیش دولت اندیش پس از گزارش آداب و بی عرض
 لطف نامه الامت ^{۱۲۶} درق ملازمان خیر طلب فلک سائید ^{۱۲۷} ایضا میر صاحب قبله نشین
 خاص و عام ستا خیر خواه و خیر طلب سراپا ادب پس از تقدیم مراسم نیاز تبلیغ مزایا
 عجز و ارمنگشفت ای اقدس میکرد اندو با و ده حدیقه اقبال و گلدسته چمن افصال
 یعنی گرامی و ملا و دوست آموختن و ایضا میر صاحب کاه میگردان و کام و احتما جان مانده
 ظلال احسان بنده عجب بیت منش و روشن خدمت ملازمان سرکار عالم اقتدار مصدع
 اوقات میکرد و در جریه دولت اقبال یعنی پروانه کرامت نشانه بصد فیض شریک انواع
 مبتلا بخشید ایضا میر صاحب بنده اوند فیض بخش فیض سائن سلامت از خیر گاه طلب
 جبین ^{۱۲۸} بر بنوعی منتقد و در بخاطر قدسی نظم و طبیعت حق بطوالت ظاهریه با بر باد عثمان نامه
 بنایون فال و است اسعد و اوقات اشرف بر مضامین مرقومه مطلع گردانید ^{۱۲۹} القاب
 و آداب قاضی ^{۱۳۰} ممدار می دار القضا مضد صدق و صفا قاضی اسلام مرجع
 انام مد الله ظله و آلی که ^{۱۳۱} در خور این کمتر نیست خدمت ملازمان حضور بجا آورده معترض
 ایضا قاضی القضا رفیع الدرجات سر پاستاد و بركات دام قضا و آداب میزند
 که سعادت نونین روشن نیست به تقدیم رسانید عرض می نماید ایضا ^{۱۳۲} ظاهر به
 نصیر شریعت عزام فرج مراسم اسلام کفیل اموکافه انام اعظم استانه نقوس
^{۱۳۳}

عجمی خط سر نوشت ساخته التماس نماید و بدینا فضا فضا ^{باز} شعار شریعت اثنا خجسته صفایه
 زید الله حسنه خاک پای بندگان کل ^{باز} مجوهر چشم صورت ^{باز} پهلوی خود ^{باز} بنده کمال قلم می آرند
 ایضا مجمع کمالات ^{باز} مدینه منبع سعادت ^{باز} تشریح دایم برکات ^{باز} بعد استیفاء ملازمت ^{باز} سدا با
 مکشوف راسی ^{باز} بضا ضیای ^{باز} سید داند ^{باز} القاب ^{باز} آداب مفتی مفتی احکام ^{باز} شریف عزا
 فتوی نویسنده ملت ^{باز} بضا صان ^{باز} بدعته و حرمت ^{باز} بعد آرزو ^{باز} خلی کبوسی ^{باز} قدم شریف ^{باز} عرض نمایا
 ایضا ^{باز} ناسک ^{باز} مناسک ^{باز} عدل و داد ^{باز} سالک ^{باز} مسالک ^{باز} صدق ^{باز} سدا ^{باز} زید الله ^{باز} صدق و عدل ^{باز} مرسم
 آداب ^{باز} فدیانه ^{باز} که موجب ^{باز} افتخار ^{باز} دارین ^{باز} ست ^{باز} عرض ^{باز} لموده ^{باز} عرض ^{باز} میدارد ^{باز} ایضا ^{باز} اسی ^{باز} شای
 دستی ^{باز} کرد ^{باز} دار ^{باز} فرزند ^{باز} دای ^{باز} از ^{باز} القضا ^{باز} مفتی ^{باز} بی ^{باز} ریا ^{باز} زید الله ^{باز} دانه ^{باز} ادعیه ^{باز} از ^{باز} و یاد ^{باز} دولت ^{باز} روز ^{باز} افزون ^{باز} شود
 و در ^{باز} این ^{باز} ساخته ^{باز} بعض ^{باز} میرساند ^{باز} ایضا ^{باز} مروج ^{باز} مسائل ^{باز} شرعی ^{باز} مترجم ^{باز} اخبار ^{باز} بنوی ^{باز} مفتی ^{باز} بن ^{باز} ناصر
^{باز} شریعت ^{باز} با ^{باز} هم ^{باز} تکرار ^{باز} اما ^{باز} و ^{باز} خدمت ^{باز} و ^{باز} استعداد ^{باز} ملازمت ^{باز} بود ^{باز} و ^{باز} بعض ^{باز} میرساند ^{باز} ایضا ^{باز} افاضت ^{باز} شاه
 و ^{باز} افتاد ^{باز} و ^{باز} دست ^{باز} کار ^{باز} و ^{باز} الاد ^{باز} افش ^{باز} بزرگ ^{باز} منش ^{باز} دایم ^{باز} و ^{باز} دانه ^{باز} از ^{باز} تکلفات ^{باز} رسمی ^{باز} و ^{باز} رسمیات ^{باز} تکلفی ^{باز} بپوش
 ساخته ^{باز} عرض ^{باز} میدارد ^{باز} و ^{باز} القاب ^{باز} آداب ^{باز} علما ^{باز} و ^{باز} فضلا ^{باز} مجمع ^{باز} فضائل ^{باز} و ^{باز} کمالات ^{باز} محرم ^{باز} سر
 انوار ^{باز} و ^{باز} آیات ^{باز} زید الله ^{باز} شرفیه ^{باز} خاک ^{باز} آستانه ^{باز} شریف ^{باز} سر ^{باز} و ^{باز} بین ^{باز} دل ^{باز} ساخته ^{باز} بار ^{باز} قام
 مطلب ^{باز} ضروری ^{باز} می ^{باز} ده ^{باز} آید ^{باز} ایضا ^{باز} افضل ^{باز} العلماء ^{باز} و ^{باز} اکل ^{باز} الفضل ^{باز} زید الله ^{باز} و ^{باز} از ^{باز} باب ^{باز} معقول
 منقول ^{باز} خلد ^{باز} الله ^{باز} علمه ^{باز} و ^{باز} فضل ^{باز} و ^{باز} عینه ^{باز} ترقی ^{باز} فضل ^{باز} و ^{باز} کمال ^{باز} بلوغ ^{باز} و ^{باز} دل ^{باز} بیا ^{باز} بزیل ^{باز} م ^{باز} نوم ^{باز} ساخته ^{باز} عا
 می ^{باز} بر ^{باز} دارد ^{باز} ایضا ^{باز} عن ^{باز} العلماء ^{باز} و ^{باز} قدوة ^{باز} بفضلا ^{باز} محقق ^{باز} حقایق ^{باز} بن ^{باز} مرقی ^{باز} کاشی ^{باز} شرح ^{باز} معین ^{باز} می ^{باز} کند
 و ^{باز} قلمه ^{باز} در ^{باز} ادعیه ^{باز} و ^{باز} عقیدت ^{باز} . ^{باز} شغال ^{باز} ارادت ^{باز} و ^{باز} طیفه ^{باز} لیل ^{باز} و ^{باز} بنا ^{باز} ساخته ^{باز} عرض ^{باز} نمایا ^{باز} ایضا

بنده دولتخواه سرتی طلب کترین بنزدان بعد اظهار مراتب کورنشات عرض نمایم
 ناله نامی چهره وصول فروخته ایضا قبله حقیقی و مجازی که صومئ منوی ام عطا
 جبین زنجاک عقیدت فرسوده مشکوفرای قدس میکرد و از محبت نامه عاطفت شایسته که
 بکمال شفقت مرقوم شده بود غرت و خصوصیت بخشید ایضا قبله دو جهان کعبه جاوید
 خلد الله ظل اشفاقه ناصیه عجز و نیاز سبوح اودت نقش ساحت عرض نماید و نه شریف و دو مفاخرت
 نمود ایضا قبله فیض رسا و کعبه مال امانی است بعد تمنای حصول دولت استانه پوست
 ملازمان حضور بموقوف عرض میرساند صحیفه عظمای اصدرا فتی از فرمود القاب و آداب
 که فرزندان بجا در منوی سید حضرت والدۀ ماجده من امت شفقتا بعد اای ضرا
 تسلیم و گذارش مدارج کورنشات بعرض پستاران بساط عصمت منامیتر ساند نیکه
 رتو اجلال انداخت ایضا حضرت والدۀ معظمه مکرمه من ید الله اشفاقا فرزند کترین
 عقبت کترین اجداد از لوازم رسو حیت و پس از اظهار مراسم عتق و مشکوف انوری گردان
 نامه فیض شامه در عین انتظار سرفراز ساخت ایضا حضرت مخدومه معصومه من امت
 اعطا فبا بعد استظلال عنایات عالیۀ تفضل متعالیه فی عطف تحیر روشن بود با و صفی
 همایون مبارک مضموسعات دارین بخشید ایضا حضرت والدۀ مشفقۀ زده العفاف خط
 زید قد الطافنا اهل قبائل سایه فضا ل بر تارک نیاز مندار زید کس شست ام با اظلا
 نامه شفقت نمود و اقبال در ایضا حضرت والدۀ شریفه محترمه محترمه خلد الله
 سرایه مؤایب ظمئی و پیرایه عواطف کبری از خاک بوسی علیه صل نمود و بجد

باریا فکانه خدمت کجوه میرساند عطف نامه گران شرف اعتبار گرامت فرمود
 القاب آداب که بر او ران خروبه خواهر کلان می نویسند ^{شیر}
 عقیقه مستوره روزگار است عصمتها بعد از دود ارج غایات بی پایان و مرتب عوطف
 و روان که سعادت دارین در و مضمر است بعرض احوال می پردازد و بشور سعادت و طعنه
 فضیلت حسن اوقات کمترین بر او ران را مفاخرت بخشید ایضا همیشه و صاحب معصوم
 دوران سلما الرحمن بعد تنای حصول دولت ملازمت سراپا افادت بر صاحب ^{نظام}
 خدمه عالی منزلت وضع و لایح بار که است نامه غایت شمامه که مشعر بر حالات خیریت است
 بود انواع انواع مباحات بخشید ایضا همیشه و صاحب معصوم ^{جبر} اوقات غفلت
 احسانا بعد حصول سعادت بگزارش زندگی نیاز مندانه مکشود و می خورشید ضایعی بود
 مثال بی مثال یعنی نامه تقدس شمامه ^{شیر} کوانت بومی نظرف قیام اقسام عزت کونین
 ایضا همیشه و صاحب شفقت و زکات کمترین بر او ران است اخلاقها مطرح ^{طرح} الوار ^{طرح} و طرح
 میکارم بوده عرض میدارد و در و صحیفه سامیه و بیفقه نامیه عالم عالم سرفرازی رو نمود ایضا
 همیشه و صاحب سراپا عطف و سر اسرار الطاف صان احد عتبات از روح الطاف بکران
 نفاع عطف بی پایان ^{شیر} میام بندی ر معطر ساخته بخت است خادمان عقیده تو امان معروض ^{شیر}
 الطاف و خطاب و مضمون معنوی بر جفا بین حال آخر می آیات شرف و در و نمود القاب
 آداب عموم و در و خط عموم صاحب منظر الطاف و مصدر اعطاء است افشاء
 بعد طی تکلیفات رسمی و رسمیات تکلف آیات عربی بر خاطر اشرف مخفی و محتجب نماند آنچه

در نامه شکیب شامه آن ^{والله عز وجل} مرقوم بود مشروط و واضح گشت ایضا ^{معه} حاجب را با استغفار
 مریدان سلامت بعد عرض مراتب نیازمندی و اظهار ^{ظاهر} مدراج مستندی ^{مفسر} آنکه نامه خوشید
 و صحیفه پیر ارتفاع بود و فضیلت آموزد ^{شکاد} ایضا ^{معه} حاجب مریدان
 و مصدر ^{بنوی} حسانات عم برده و حسانه بعد اظهار لوازم ^{جمع بی معنی در} عبودیت و ابراز رده هم رسوخیت آن
 ارادت بیدان عقیدت بر فرشته و آیات عبودیت بر ناصیه فدویت ^{الظهار} گاشیه جلوه گوی ^{از نشانها}
 عرض میدارد که ائمه مرقومه صحیفه کرامی ^{مبنی بر} رقیقه نامی ^{روشن} واضح و واضح گشت ایضا ^{معه} حاجب
 قبله صورتی معنوی ^{طاهری} ام حسانه و بر کات بعد عرض مراتب ^{باطنی} الخواصی ^{روشن} خیر اندیشی که ذریعه افتخار
 خدا یاست بر تقیم کوائف یومی می پردازد و حقائق ^{خط} مندرجه بنفقه بنفقه ^{خط} ظهور در ایضا
 آیه ^{خط} نیازمندان کعبه مستمندان سلامت بعد اظهار نیاز فدویت و ابراز ^{خط} ائمه عبودیت
 الناس منجای ^{در یافت} بگوئی و ارادت آنجانب که بکلی توجه سلک آورد و بودند با دراک سید الباقا و اذ
 مامون ^{چند} مامون صاحب توجه فرمای بکران الطاف نامی بی پایان سلامت اقتباس
 انوار فیوض ^{پاک} انجمن شنبان تقوی مثل نموده موقوف عرض یافتنان ^{چند} جنوم میرانده حالات ماند
 آن سراپا نقد انعام غایت نامه الطاف شامه ظاهر و با به کرده ایضا ^{حس} مامون
 خداوند خدا ^{مهر بانی} کائنات مظلله بعد تقدیم مراسم خد شگنداری و تلذیم لوازم ^{چند} زمان برداری ^{چند} بر خیمه
 شفقت پذیر ^{روشن} برین باد نامه و الا منزلت ^{چند} پسر مرثبت که نافر و خضر شده بود و صدر عظمت
 نمود ایضا ^{چند} مامون صاحب سراپا شفقت و سر سر رحمت مظلله و رتبت دولت بزرگ
 و وظائف ^{چند} لونی ^{چند} بتقدیم رسانیده شرف امتیاز حاصل می نماید اعزاز نامه شامه

بموصول استیاج شمولی ^{قد} فرای کترین گردید ایضا ما موصفا حجت ذریعه نیازند
 و پسند یکسان مظهره کترین عقیده انتظام بعد از ما رسم غیر و کسا بعضی عقبه نشینان فکر است
 میرساند صحیفه شریف در قیمة لطیف متضمن چگونگی حالات فرحت سیات خرسند خاطر
 بخشید ایضا ما موصفا حسب ایا ^{خط} و اشفاق ام قباله از خادم اسخ العقید بعد باب
 ما رسم نیازمندی مکشوف خاطر قد ^{بدر} ضمیمه نور باد حالات مرقومه نامه والا حرف بحرف ^{تمام} ضم
 گردید القاب آداب برادر کلان برادر صاحب عالی منزلت معالی منقبت سلامت ^{تمام} بعد
 آرزوی قد مبوسی و تنای استانه روی که از دایره تحریر خارج است باطله عای
 ما وجب مضجع اوقات شریف می گردد و در و دعنایت نامه نامی و دریافت مضمون
 آن تقویت طاسرو باطن گردید ایضا برادر صاحب امیدگاه برادران حقیقی و مجازی
 سلامت بعد استحصالی دولت خاکبوسی اقام شریف واضح و لایح خاطر ^{منظ} سر بیگر داند
 با صد ارفا و ضمه عظامی و ادراک مطالب قوم آن خیلی غرت و افتخار حاصل نمود ایضا
 برادر صاحب شفیق احوال برادران سلامت بعد میل دولت ملازمت سرایا کمر متبحر ^{بزرگ} میسر
 شرفنامه فیض شهاب و چنیکه دین دل بشا همراه انتظار دو چار و دو و افرامست نمود
 ایضا برادر صاحب که معرهای برادران قدرافرای منتسبان سلامت بعد حصول
 ثمانه بوسی که سعادت ابدی در مضمیرت روشن ای انور باد کتاب الاخطاب علی بعضی
 بزرگی انشراح خاطر و استیاج باطر بخشید ایضا برادر صناعا عالی جناب فیض انتساب مظهره
 بنده صادق الایاد است بعد سلام و نیاز مکشوف خاطر دریا ماطر باد نامه شرف آئین

این بنیقه لطافت الگین و در دنداد القاب و آداب که شایا کردان ^{پایه} است
مینویسند صدر بوارق معانیه شوارق فیض سالی منیع الجود و الا لسان حضرت
استادی عم فیقه ناصیه اعتقاد و السبح و عیب و رسانیده و فرق نیاز را بگل سلیم نیت بخشد
معروض خدمت شاکر و الا ثبت میدارد از جناب فیض انتساب خیر حاصل کرد و به نیانه
رسید که ^{در خدمت} استاد مقدمه معلوم می نمود و به بعد خبری بصر نوعی و بدیهه شد به عذریب حسب
خاطر صوت بند و چنانچه حامل رقیته نیاز مفصل عرض خواهد کرد تا حصول دولت قدس
باز قائم قائم قدسی ضامن سر فرار ساخته باشند ایضا مخدوم نام مرشد خاص عالم فیقه شناس
معقول و انقوت حضرت مخدومی ام غیاثه بعد قدس انوار فرما از رستبان آفتابان ملازمان
درگاه والا و پس از کجایی ریاض سلیم نیاز فیض شادمان بارگاه علی بعرض مقاصد ضمیمه
پذیری در ^{پایه} سر خزان نامه حقیقت الگین و معنی کماله طریقت آئین بود و تفضل آموذ فرق نیاز
نیازمند را بر اوج فلک رسانید از دریافت خیرت و لود را که صحت مزاج اقدس خرسندی حاصل
کرد و اینها سر دفتر علی اردور کار سر مشاء فضلای عالی اقتدار حضرت استادی ادام الله
سله و فضله تحفه ارادت و به یه حقیقت بخدمت مستفیدان خدمت بگزاینده باطلها مطلب
میکوشد پس از مدید نامه غرت بخش و حرمت افرا و در افتخار آورد یافت خبا کلی و جز
اطمینان کلی و خبری حاصل شد راجه که تا حصول دولت ملازمت با نجات خیریت آیات سر فرار
شد باشد فصل دوم در بیان القاب آداب آشنایان برادران
قرابتی و نهی که مرتبه مساوی دارند برادر صاحب شفق همزمان

ایضا سر صاحب عالیقدر و الانبیا آرزوی ملاقات عظامی و تنای هواصلت
 گرامی چندان نیست تجریدم در آید پس ^{آنکه} به ترقیم کوائف ضروری پردازد و نایب و الامر سلمه
 آن عالی قدر چهره وصول فروخت بر طبق آرقام شریف در مقدمه معلومه حتی تقدیر و ^{تجرب}
 خواهد بود ایضا شیخ صاحب مشفق مهربان ^{حق} یقین فرمای بی پایان سلامت تنای ^{ملاقات}
 و آرزوی مکالمت در قید قلم آوردن آب دریا بکلیل مشت پیوسته پس ^{باید که کلام درون} و لی نیست تجرید
 مطالب پیشین و خاطر پردازد و صیغه خلاص ترقیمه اختصاص مصحوب برادر عزیز فرخنده
 خاطر منظر گردد ایضا امیر صاحب بر سر عطوفت و سر ایا رفت سلام بعد سلام مصاد
 انجام پیام موالات لایم معروض رای تود و انتمای آنکه رساله بحیث قرین و قبالة
 انبساط الگین چهره دوستی و اتحاد آب و رنگ خرمی بخشد ترقب که همبرین ^{تجرب}
 از خط و کلمات یاد شود و میفرموده باشند القاب آداب آشنایان که مرتبه مسا
 دارند محب صادق و مخلص و اثن دوستداری ریا و آشنای با صدق و صفا سلام
 بد استطلاع حالات خیریت آیات کشفه نصیر تو و تخمیر باد نسود دوستی و اتحاد مجموعه صدق
 و سداد در احسن ساعات اصدای بخت نمود ایضا صادق الاخلاص راسخ ^{تجرب}
 کلید گنجینه دوستی مفتاح خنریه یکجته سلامت از شداید غار قف و کجای
 با عدت چه بخار و دو چهره از او از شوق نامه دوستی و دو او که قدم زده کلک محبت
 سلک شده بود عالم عالم شادمانی حاصل شد ایضا دوستدار صداقت آمار
 عیم للطف والاحسان سلامت از دوری ضروری و مجوری لاجبی چه تعلیم ^{و صفت}

سببی سازد که پرده مفارقت برخیزد از مطالعه عنوان صحیفه تجا که رقم زده قلم و داده شده بود
نسباً خاطر اندوخت **ایضا** محب حقیقی و مجازی و ستاد صبری و معنوی سلا بعد
استصحاب ملاقات خرمی ^{حاصل} آفات مکشوف خاطر باد بوصول ملاطفه معاطفه ریاض محبت و کجتمه ^{حاصل}
و تناد بگردید **ایضا** مجمع مکارم خلاق مصد مراحم و فاق سلا ریاض خلاص با بر
مصادقت ^{حاصل} است جاوید بخشید التماس میدارد اشتیاق فائده اتحاد شامه شفقین بر احوال خیرت مال
آن صد استقامت صادر خرمی آثار خوشوقت گردانید القاب **آواکب** شوهر بالیه خود
نویسد حفظ الهی مخزن نامنای قرین حال آن عقیقه روگاباد در پناه عصمت خیرایا صمیمی
در یافت نمایند مکاتبه سرا پا ملاطفه مرقوم خامه اشتیاق رسیدن درجه مفهوم گردید **ایضا**
انفیس خاطر گلین و جلیس دل اند و بگین دام اتحاد با در حفظ خیر الح فطین مانده معلوم
صحیفه محبت و رقیه مشرور و دنشاط آورد بد ریافت خیرت مسرور و متبج گردید **ایضا**
عزیزه و فاکیش عقیقه محبت اندیش دام اخلاصها حق سبحانه تعالی در پرده عصمت کجاست
بطالب صوری و معنوی رسانا و خطوط محبت موقوف علی التواتر و رود نمودند احوال
مسطور اطلال بخشیدند **ایضا** مونس شهبای تنهای موجب قرار و شکیبای
زید الله عصمتها ^{حاصل} اطلال مراتب اشتیاق و ابراز مدارج و فاق آنکه خط مستقیم در مقصد
که مرقوم شد بود بنظر گذشت **ایضا** چمن آرای حدیقه وفاداری گلشن سربانج کا مکاری دست
محبها در رضای الهی خوش و خرم بوده اوقات پسندیده خود بجنات گذرانده رقیه لوداد
الوفاق یعنی خط مستقیم در عین انقطاع و حصول محبت شمول نمود القاب **آواکب** بالیه شوهر

خود را پسندستی بخش خاطر خرم و تشفی نای باطن عجب سبزه آمدن نادولت وصال و
 مانده و از بزم حضور چو رافتاده آتش فراق و باز آه اشتیاق متاع صبر و شکنجائی سوخته
 چه نویسد صیقلیست و رود فرحت نمود مرهم زخم دل ساحت بدعا سپید و از دین
 با قف راز محبت و کاشف اسرار مودت سلا از کلمات سیمیه و تعینات عرفیه گذشته بی تکلف
 مناسب در آید رقیه دلگشا و صیقل جانفزا در اشرف اوقات و احسن ساعات و می رود
 الفی المحرم حریم خلوت جلوت سر با خلوص محبت و موت سبله التهاب نازده اشتیاق
 و اشتعال آتش فراق چندان نیست که بر بان قلم در آید ناچار بدعای واجب الایام قلم
 مکتوب جانواز و دلگشاز و فرحت شمول نمود کیفیت مرثیه با و را که رسید ایضا
 مصدر مهر و وفا مرکز صدق و صفا دام ظلّه و جولان شوق وصال بخت مال که از
 بحر خارج است عنان سمن قلم را ازین وادی معطوف ساخته بدعا میگرداند و طلا
 لطیف و کاتبه شریف رسید باعث سرور و شادمانی گردید ایضا سرانجام زیگی و
 فرخندگی سلا التهاب مشاعل دور می اشتعال نواز مجوری بخوبی نیست که بتحریر و
 دست آید لاجرم بمقصدی در آید مکتوب مرغوب القلوب در ساعت مستحضر جلوه استحصالی
 القاب و اداب که عاسق لمجشوق نویسد غنچه نوید کوزه گلزار خوشه
 نوباده نور سیده مانع محبوبی زید الله حسنه عالم عالم آرزوی خدمت حضور و جهان
 جهان تمنای ملازمت موفور السرور بر ملازمان حاشیه قرب اظهار ساخته عرض احوال
 کثیره از حلال می نماید تا از خاک استانه شریف سرحد بینائی در چشم ظاهرین کشیده

عشق
محبوب
حیات

قسم گلستان حسن که اشک رخسار غمی مبره سرخ بر سباط چهره زرد چیده و این سرحد جان
خامه مرغان بر بیاض دیده گریان نگاشته بیت ز سر بکشدشت بی تو چشم یکی از سر کشته می توان
ایضا زینت بخش زیم رخسار شمع افروز محفل زیبا بی نور الله وجهه ناره اشتیاق هم آغوش
و آتش آرزوی همدوشی متاع صبر و شکلیابی و خست تاب نو آملی چندان نسوخته و نغصه
بر باد نداده که اثری و یانشانی از آن در عالم وجود یافته شود بر این قیاس آنچه از
مهاجرت و یلانی مفارقت بر این بیدل میگذرد چه گوید و چه نویسد ایضا باده نوش
مینجانه تغافل مشربی دام بردوش صید کاه خود مطلبی و قفله الله بوضعه سرشک نیاز آید و
پا بوسی ناز رسانیده و دیده داغ دل را بر آه انتظار وصال روشن گردانید و الهام
نما الطاف اتمام و صحیفه اعطاف نامور و دبهجت نمود کاغذش مرهم زخم دل و سواد خمر
سر نه چشم ویدار شتاق ساخته ترقب که بهرین منوال از نگارش احوال رفع الاغصوبی دم
طلق مجوری نموده باشد القاب و ادب معشوق بعا شوق مینویسد شوریده و شربت
و آتش وادی سوخت زید الله عشقه مراتب خلاص و مدارج اتحاد و زبر و زور در تراز
ترقی باه ارشیدین جذبه عشق و شورش سودا بی اختیار خاطر متعلق است با دم که به وصل
فایز کرد و پیغمبر داغ و تحلیله کشیدن ضرور داند ایضا سوخته آتش دوری و آفر وخته داغ
مجبوری آفازد الله بفراده آداب محبت و لوازم قصه پیشه رسانید و زبان قلم را تاجر مطلب
زبان میساند و با وجود آن سالک سالک صدق و صفا و آن حاج مناجیح مبرور و محفل
حضور بر سر و غیر آنکه خاطر فرده و گیر نمی باشد جلد خود برساند و نبال مراد بسزین دل نشاند ایضا

خانه بر روش عالم تجرید و حلقه بکوش جهان تفرید و ام غشقه بعد استحکام قدم عشق بر جاود
 مصداقت و اشکار هر چه خصوصیت بزم مرده عشاق روشن با پیش قلب از حواریات قرا^ت
 و حقیقت سر یکی از فرقا و فاق زبانی اکثری واضح گشت اینقدر نباید و نشاید فصل سوم
 در بیان القاب و اب که بزرگان سحر و انجمن بر خور و از معادلات
 سر بایز زندگی احوال اندر عمره بعد از زود دیده بوسی و صبح و لایح یاد کیفیت شبانه روزی
 اینجا ب نو عیکه میگردد و فرخ شکر و سپاست و مژده صحت و عافیت آنسر مایه سعادت
 استمد عامیدار و ایضا بر خور و از بلند اقبال فرخنده فال محفوظ باشد بعد مینا دیدار
 فرحت آنار مشهور باد اخبار احوال صحت مقرون است و خیرات آنقره لعین ام آمان ایضا
 بر خور و از نوال ابصار حبه نطوار زید الله قدره و عمره بعد استمد عامی و جو بات خیرت نماید
 احوال اینجا نو عیکه دارنده جزو کل میدار و سزاوار حمد و ثناست و صحت و عافیت آن
 نور چشم دوام استمد عامی نماید ایضا بر خور و از حمین ذات ستوده صفات طلال عمره بعد دعا
 که فاش گشت خاتمه کلام است بر ضمیر سعادت تخمیر ظاهر و با سربا حقیقت لومی اینجا بجد بزدی
 مقرون است و حالات خیریت آیات آن فرخ خصال شب روز جوان میاید ایضا بر خور و از
 اقبال و ثار سعادت آنار در خط الهی باشد بعد از زود دیدار و ثنائی ملاقا فرحت میفهم
 باد کوائف ماضی و حال چنانکه گذشته و میگردد مستوجب شکر و منت و ندرستی صحت
 آن ستوده صفات پیوسته مطلوب اراد القاب و اب که ماور و پدر بد خیر
 میفهمی بر خور و از نور چشمی سر مایه عصمت و بر ایه عفت قامت آن نوبال

اینست که در این
 کتاب مذکور است

مراد بیند و با و چند ماه با استماع ثمره خیریت مسرور و مکرر دیده موجب نگرانی خاطر است لازم
 که پیوسته نویسان حالات باشند تا خورسندی و خوشوقتی دست دهد ^{استیدن} به ما روشنی بخش دیده
 والدین اطلال الله عمر با بعد تحریر دعای مزید عمری که خلاصه مطالب زبده است مفهومی
 خطیست نظم و نظام در آمد بدر یافت صحت و عافیت خوشی و خرمی رونمود ایضا ^{دارد} بنور
 قره العینی سلمه الله نگاه بعد دعای که والدین ابی فرزندان سعادتمند پیش بها خاطر دارند
 واضح میگردد و باز با خطوط ستر منوط شعر به چگونگی حالات صحت آیات رسیدند بمطالعۀ آنها
 خوشی حاصل ^{خبر دهنده} نیز دیدند و مد رسیده ظاهر و باطن زید الله قدر با و عمر با هر چند که از
 ایندگان انظر احوال خیریت مال بساعت ^{استیدن} سپر لیکن با تخصیص خطی که متضمن بود ایضا
 باشد رسیدند و تفکر لاحق می ماند گاه گاه کیفیت کمیت خود می نوشته باشند که اطباء ^{است} قلبی شد
 باشد ایضا نور الابصار عصمت آثار بعافیت باشند بعد اظهار مراتب دیده بمطالعۀ با و در
 که از دو کلمه خیریت آیات صحت سمات بشرح نگاشته اضطراب خاطر متعلق طبیعت لازم که در فرستادن
 خط و کتابت مخوی بر صحت و عافیت جهد بلیغ داشته باشند القاب و آداب که استادان
 بشاگردان نویسنده سبق خوان مکنت صلاحیت تعلیم پذیرد بستان تربیت علمه
 الله کثیر حلیه سعادت و پیرایه ارادت از ادعیه ماثوره سحری رسانیده باظهار مرکوزات
 خاطر و مکنونات باطن می پردازد و تمسیت که بدرک چگونگی حالات الشرح خاطر دست
 موجب اضطراب است لازم که تجربه کیفیت و خوشوقت نمایند ایضا ^{در یافت} عمده تلازمه سعادتمند ^{استیدن} بشاگردان
 از چند عطا الله علماء و فضلا بعد دعای تقی علم و تر اند فضل که دولت بی زوال است مشهود اینده

آینه ذوق رسامی گرداند قبل ازین خطی مشتمل بر فیت ماند و بود و در راحت آن موخطی و آن خنجر
 بود از آن تا حال حال خود و بکارش بنیاد و در پیوسته طبیعت متعلق میباشد نسبت از
 فرحت فراخ و بخت خاطر مطلع ساخته باشند ایضا اقبال نهاد و نیت مال عباد و تند خنجر
 وقفه الله تحصیل العلوم بعد از عینه از دیاد علم و فضل و پس ترقی فهم و کمال مشهور باز و زوکیه و
 اظرف شده اند از احوال ایشان اطلاعی نیست موجب انتشار طبیعت لازم که تا آمدن خود
 نویسان خیریت باشند که جمعیت خاطر دست در القاب و آداب که برادر کلان و
 همیشه کلان برادر خرد و مینویسند برادر عزیز سر پائیز رعایت باشند بعد از عینه
 که خلاصه مطالب مستحب و باد احوال اینحال قرین خیریت است و جمعیت خاطر طمانیت قلبی آن محسوسه
 خصال مطلوبه مال ایضا برادر عزیز گرامی قدر عالی منزلت حفظه الله تعالی بعد عای
 عمر و دولی مشهور خاطر باد اخبار حالات اینجانب بفضل ایزدی تسو جبر کمرست و صحت و فیت
 ایشان مرغوب مطلوب دارد ایضا برادر عزیز عالی وقار زید الله سعادته بعد عای زید
 سعادت و اقبال محتاج ندارد و داد ایچند و دهر حال مقرون منت احسان الهیست خیریت و فیت
 آن عزیز القدر میخواهد ایضا برادر عزیز گرامی منش الادانش ید الله عمره بعد و غایب که مره اجاب
 متعلقست تحقیقت می پردازد و در اینجا همه خیریت است و خیریت آن برادر بجان برادر بکو مطلوب
 دارد ایضا برادر بجان برابر بلکه از جان بهتر زید الله قدره بعد از عینه ترقی عمر و دول
 آنکه احوال ایچند و بفضل با المعجود مقرون خیریتهاست و خبر خیریت آن عزیز سر پائیز
 مدام استند عا دل و القاب آداب که برادر کلان و همیشه کلان

به همیشه خرومی نویسد همیشه معتبره من سلمه الله تعالی دعا فرید عمری و ترقی دولت
 که شبانه روز در زبان دار و مقرون اجابت با قبل ازین خط سعادت منظر شعر بر ما بود
 خیرت آمد و سرنوشت ازین وقت تا حالت تحریر احوال ایشان دریافت نیست موجب تشویش خاطر
 ایضا همیشه و عزیزه آن زید الله غفرها چهره دعا می فرید عمری بگفته اجابت رسانیده
 مآثر تحریر مطالب پر دازد عرصه بعید و مدت مدید منقضي میگردد و احوال اطراف اطلاع ندارد
 لهذا ^{ای مطالب} شیب و طبیعتی میباشد لازم تر خلاف گذشته آئین انویسان حالات باشد که جمیع ^{خاطر}
 حال آید ایضا همیشه معصومه عقیقه من زید الله تعالی عمر ما بعد منای وافر و بد از رحمت
 آثار و آرزوی مکارتر لقا مسیت بار بحر حقائق یومی زبان قلم را رطل لسان میسازد
 استماع یافته که طبیعت آن عزیزه از دوشته روز بر شبه اعتدال نیست این معنی نمران دوه و مایست ^{بیشتر زبان}
 لازم که جابده اطلاع نماید ایضا همیشه معرزه محترمه من سلمه الرحمن از عجب مزید حیات افسر ^ن
 اجابت ساخته مشهور خاطرمی نماید بموجب درخواست آن محترمه کرن پهل مرصع نوشت
 طیار نموده فرستاده شد رسید آن بر نگارنده و دیگر آنچه مطلوب باشد بی تکلف ظاهر ساخته باشند ^{قولیت}
 ایضا همیشه صاحب من سلمه الله تعالی بعد از اظهار شوق و آرزوی تقاضای بجهت شما ظاهر میسازد
 در مقدمه یقین تاریخ سعید و تقرر ساعت نیک بنا بر شادی میزرا که چاک نوشته بودند و در پیش
 در عرصه دوشته روز تجزیه نمود اطلاع خواهد کرد فضل چهارم در نوشتن وانه و شقه
 و مشک و فاعظمی غیره شقه های اهلکاران امتیازی غفیر شما عفو و انار
 خیر خواه بلام شتاب و شوق لطیف الله عرض شد شتی که کرده بود و نظر مایه دولت گذشت مقدمه ^{تقاضی}

محالات نتردد و پرگناست که بقلم آورده بود با جایت رسید حسب الطمان تنور دستگاه
پانزده هزار و دویست و سی و سه شد بخدمت استغادی تقسیم نماید و در تر و فضل ریح چنان
سعی بکار برد که شود غایت خاص قابل تحسین عوام گردد **ایضا** خصوصیت و اراوت بنگار
محمد پیاه عرض سوله علی التواتر رسیدند بطالع در آمدند و در باب شش بندی آنچه عرض شد
بودند پیراشد بانند نفر مردم بحسب کار دارد و شرح سه بندی سه و پیریکه حالی بروقت
حسابگر خواهد یافت بعد کار داشتن سپاهیان تقید ملغ نموده باشد که در قواعد حوکی
پیر درستی سلاح و دیگر سامان سپاهگری استعداد و سرگرم باشند **ایضا** رفعت و عوالت
سرت بسا و ایاک مرتب من شد خان عمر سوله آن جناب خواه بطالع فیضی مطالع در آمد آنچه شمر
تقوین و فتنه انگیزی مدبران عرض داشته بود مشروطا در یک رسید یک پانچ جنگی مع چها
ضرب توپ و آن نموده شد کفره فجره و آتشیه ساینده و قلع جلال بر رمله خود باید کرد و اگر جمعی
قبیل داشته باشد قدری فخری برای کمک از تر و لطف الله خان طلب دارد و سارالیه نوشته شد
ایضا شجاعت پیاه بود دستگاه کریم الله عرضی بکارمان حضور نوشته شد بطرکیما اگر که شش
رعایای فراری معلوم شد ما دام که فشان رسالتام ندهند آباء و فسرند عیالان موضوع این
در سلطانیو کار دارد اگر صلاح و باشد تر حضور و کوبی کند پنجاه سوار نفر سوار و عیال
ناید نه بد شناسد **ایضا** شرف و شجاعت فغان فغان کرم علی عرض شد آن قصید انوار
عین انتظار بنظر اشرف گذشت پنجاه هزار و دویست قطب پیکر رسیدند و داخلی آن
پیرانه میرسد و در باب فوطه داری بهنگ مل که التماس کرده بود صورت است نامبر

درخواست فوطه داری دار و لیکن بر ایت سرانجام در قسط از و نخواهد شد اگر تا پنجاه هزار پیه
 دادنی قبول کند مضائقه ندارد و پیه در **طیاری** به تشخیص شش ساله موشع کور پور و غیره عمل میکند
 در آباد بقبولیت ام سنگه زمیندار موضع مذکور جمع مبلغ شش هزار و پیه سنگه حالی مع مال ابواب
 من ابتدای شش ساله شش فصل واجب سه ساله بقبولیت مشارالیه تشخیص کرده داده
 باید که بخاطر جمع تمام تردد و آباد نموده مال واجب کار سال بسال داخل سرکاری نموده باشد
نوشتن شقیات با همکاری غیر امتیازی عزیز القدر انان خان از زوریکه
 دار و یکی **مصطفی** بنام ایشان تقرر یافته کارخانه مطبعت تباست و اسپان خاص سوار
 لاغر و بی مرتبت معلوم شد که رات بروی خود بنی خوراند پس بدانه و گاه چه رسد اگر
 برسانینان اعتماد کلی باشد دارد و غه داشتن چه ضرور آید را از خواب غفلت بیدار شو
 والا از کار خود دست بردار گردد و خبر شریست **ایضا** مستحسن خدمت میر تیمور علی
 مسموع شد که اجناس تو شکنجانه نهایت بی آب و تاب میدارد معلوم نیست که در کدام
 خواب خورکیش می ماند بدیهایی و دو ساله را آفتاب دهد و دیگر اسباب را نیز در طاقها
 بانات کلو بنی و برگ نیم گذارد و تا کوم نخورد در میناب تاکید شناسد **ایضا** غرت آثار
 شیخ فرحت الله کاغذ بر نویسی فیلیانه موسی لال مقصدی گذرانید ملاحظه نمود صاف دزدی
 تقرر ایشان دریافت شد مقصدی مذکور برای مواجهه نزد ایشان میرسد آنچه مبلغ از و
 مواجه کاغذ خواهد برآمد لا کلام خواهد شد **ایضا** خان شجاعت نشان سیف الله خان پروانه
 حضورتند من باب محضو اسپان که از چاند کبیری خرید کرده می آرد مع هر کاره میرسد ایشان

را آنچه چوکی و نیزه هوشیار باشد و مبلغ با فصد رو سپردارند و برای خرج سپاه و تنخواه سال
 فرستاده شد در انوب شهر و معلول باید کرد **والیضا** استیضاح شیخ رحمت الله ششمین ده هزار روپیه
 مع یک سخطی پوپاریان کشمیر و مفت راس ناگه و چار شیشی عطر کلاب و غیره اجناس متفرقه مرسله
 آن غرت آثار رسید بلا حظه در آمد بسیار پسند افتاد و موجب خوشی خاکشست پیر و **انته** معانی
 یومیه تصدیان حال و استقبال پر کنه بر او ن علاقه سرکار خیر آباد دارند ظاهر در یافت
 شد که سید معصوم علی بنده پیرس علوم دینی مشغول میباشد و از عدم وجه معیشت عیال و اطفا
 بحال در ماندگی بسر می برد نظر برستحقاق سید مذکور پشت آن یومیه بر مال پر کنه مذکور مقرر نمود
 باید که از تاریخ و ر و د پیر و نه وجه مذکور هر روز بلا ناغه بشارت رالیه میداده باشند که صرف معیشت
 و از ابواب کجری متعرض نشوند و هر سال سند مجدد طلبند پیر و **انته** معانی اراضی
 تصدیان حال و استقبال پر کنه بیسوار ه بدانند موازی بست و پنج یکبار اراضی پخته افتاد
 قابل زراعت خارج جمع در موضع نظام پور در خالصه علاقه پر کنه مذکور من ابتدا فصل خر
 شده فصلی بنام حقائق پناه مولوی ضیا الله معاف نموده شد لازم که ایشان هم تکرار
 استحقاق مولوی موصوف نموده اراضی مذکوره پیچیده چک بسته تبعیض مالیه و اکتا از مذ
 سایر ابواب کجری دیده و دانسته معاف نموده شد بوجهی من الوجوه متعرض نشوند و هر سال سند
 طلبند در بناب تاکید فرید دانسته حسب طریقی زند پیر و **انته** اراضی چوکیداران و کجریان
 شوارع جام بدانند فیصل علی و کرمعلیق ملازمان سرکار ابواب امیر الدوله بیاد از کلمه مزاجیه
 بلکه پیرسند پانزده کوری تیان ملل و مفت طاقه بانات و دیگر حسب و تحالف اسباب
 معانی

نه راه می آید بعلت محصول و بهی من الوجوه مانع و مرا هم نشوند و از حد خود مصلحت گذرانند
 و این باتکاید فرید دانند فارغ غلطی چون سید میر علی مبلغ ده هزار روپیه که اینجانب است
 تحصیل بکنه مایل از روی بند و اصلا بخواه رعایا لاکلام و مده خود و ادنی میداشتند زیرا
 مبلغ سه هزار روپیه بدیده و دانسته اند خودم مبلغ بفت هزار روپیه که وصول نموده در تحت
 تصرف خود آوردم و امی در می نمیشد رایبه باقی مانده بنا بر آن اینچند کلمه بطریق فارغ غلطی نوشته
 داده شد که ثانی الحال سند باشد مشک مشک که امت خان عاملی گزیده فتح پورم چون مبلغ
 دو هزار روپیه که حالی سنه از دکان لاله شوری داس بیچاره چهار ماه قرض گرفته و تحت
 تصرف خود آوردم و فی صدیک روپیه سود ماه بامی مقرر نمودم اقرار آنکه مبلغ مذکورم
 بر وعده مسطور لاکلام برسانم و بلا حجت و اساسم بنا بر آن اینچند کلمه بطریق مشک نوشته
 داده شد حاضر ضامن **سید سید نجابت علی** ام چون حم علی معرفت من سرکار عالی
 تقدیر سید جعفر علی محمد خد شکار کوکر شد لاکلام ضامن ششم اگر موسی الیه بی رخصت جانی بود
 یا حجت نوکری گذارد و عند الطلب حاضر کرده هم و اگر حاضر کردن نتوانم از عهده آن جواب گویم
 بنا بر آن اینچند کلمه بطریق حاضر ضامن نوشته اوم که ثانی الحال سند باشد مال الضامن
 مشک میر پناه هم چون غریب شد آورده من سرکار عالی سید ظم علی بسرشته خانامانی
 ملازم گردید اقرار میجام و نوشته میدهم که اگر نابرده چیزی بخیله نقد و جنس از تحویل خود گم نماید یا
 گم گردد بشوا اثبات و ماله را نشان همه از عهده او جواب گویم بنا بر آن اینچند کلمه بطریق
 الضامن نوشته اوم که دست و نیزه ک کرده سر خط مشک و از سائیس کن یعنی امین سرکار عالی

ابتدا رسید ملت علی در عهد ساسانی برای تیمار سبب معرفت مرزا احمد علی نوکر شدم
 مینامم که شب روز بکار خود سرگرم و مستعد باشم اگر بی رخصت حاجی بیوم و یا بی رضا مندی
 نوکری گزارم دو ماه ضابطه بدم بنابر آن اینچند کلمه بطریق سرخط نوشته داده شد که تا حال
 سند باشد و عند الحاجة کار آید رقعۀ نوید تباریچ پیچیده نوشته شد و بی سبب و تباریچ ششم
 روز چهارشنبه رسم خوانند و تباریچ هفتم و در پیشینه ساعت سعید کهانی و تباریچ هشتم و جمعه
 رخصت عروسی تقریفاً بر وقت رونق افزای محفل نشاط و بزم انسا ط شود و رقعۀ
 نوید تباریچ نهم شهر جمادی الاخر بر روز جمعه تقریب مجلس شایخ و فقر تعیین و تقریفاً یک
 روز بر کده تا شام هرگاه مراجع مبارک آید رونق افزای بزم کجیبی شوند چهره مجلس کجیب
 و مثلاً سفید پوشاکی بیل و بوبه و شامیه و آنجل سبز و سرج طول پنج ذرع و عرض دو ذرع
 پا و بالاخر کشته شیر و صد و پیرایه راج الوقت و کت ب و مال سفید منگ و وشاله قمیش کفید طول و عرض
 مربع هر سوله شیخ ضیاء الدین تاجراز فرخ آباد معرفت علی رضا سوداگر تباریچ دوم شهر شعبان
 عظم سنه داخل تو شخانه عالی گمنامه کاغذ منگ نفعه الله خان کن لکنو ام چون قباله
 مبلغ دو صد و بیست گرد و حی علی سید صفر علی از نزد بند حسب لاتفاق کم گردیده و مبلغ
 حویلی از رسید موصو تام و کمال وصول یافتیم قرامینا تم و نوشته سید رح که هرگاه قباله کور آید
 مجلس ایشار الیه نامم و اگر بعد من آید و کنی و ارثان من عوی و عوی او با من و نام عیست بنان
 اینچند کلمه بطریق رسید بخور و گمنامه کاغذ حویلی نوشته داده شد که تا حال سند باشد
 و تباریچ ششم و تباریچ هفتم و تباریچ هشتم و تباریچ نهم و تباریچ دهم و تباریچ یازدهم و تباریچ

شیخ مسعود ملازم حضورام چون اسپ کمیت زیر سواری بنده زسرای با لکرموندی فته از قاف
 بعضی وجود هری و قاتونکو و کوتول پر کنه مذکور هر که بر بغین اطلاع باشد برین دژ غی مهربانو
 و یاد ستیخ خود کرده در چهری بخشیدگی سنده باشد تحریر غره ذی دیججه ۱۲۰۰ هجری سقطی
 نامه اسپ منگه شیخ شاه سوار برای عظمت الله خان ملازم حضورام چون اسپ شریعه
 سواری بنده ملکیت گنج از قضای الهی سقط شده داغ و دم بریده تر دخنو کاه داشت هر که از
 کوتوال و پیادگان چتوره غیره کاهی باشد مهر و دستخط و گواهی برین سقطی نامه اسپ ثبت نماید
 تحریر تاریخ یازدهم شهر شوال سنه ۱۲۱۳ هجری غرق نامه اسپ میرزا سید علی سوار برای میرزا عطاء
 خان ملازم حضورام چون بنده زسلطانپور بلکنوی آمد در اثناء راه در ناله کاندو بسبب طبعانی آب
 و کثرت بارش اسپ سمنه سیاه را نوکه در زیر سواری داشت در آب فرو رفت از زمینداران قریات
 و اطراف ناله مذکور هر که برین حال اطلاع باشد برین غرق نامه اسپ شده و در سخن رینی التاریخ
 بهفته هم شهر رجب ۱۲۰۰ هجری چهره سوار محمد خان ولد اعظم خان بن سعد الله خان
 سوار برای شیخ حسان الله ملازم حضور گندم رنگ فراخ پیشانی پیش چشم بلند بینی ریش بر
 آغاز رحم شمر میر بر کله اسپ سرنگ ملی پنج تاریخ یازدهم شهر رجب باغ را سواری رسید چهره
 پیاده زنت الله و له شیخ رحمت الله بن شیخ کریم الله برای محمد نواز خان کیدان ملازم
 حضور گندم گون بینی فراخ پیشانی پیش چشم ریش و برودت سیاه داغ دانداز و بر کله راست
 بنای پنجم شهر صفر رسیده فضل بخشیم تحریر بعضی خطوط
 ضروری و کاغذ ترعی و ملکیت نامه اسپ شیخ عظمت الله

و کشف از حجت الله ام چون یک منزل حوالی کلی دجوبی خوشی کین زمین آن خرید پدر مرحوم متوفی
 بن بودند و بلا شرکت غیر می ریاض رسیده و نیولا حوالی ملک مع حقوق داخلی و خارج
 سعادت مند اقبال نشان سید محمد علی در حاص نفیس و نبات عدا بلا اگر اه و اجار برضا و رغبت نجشیدم
 و تملیک کرده و اوم اگر کسی از متعلقان و ارثان من حاضر و غایب ملکیت نماید دعوی ایشان باطل
 و نامسموع است بنا بر آن اینچند کلمه بطریق تملیک نامه نوشته دادم که ثانی الحال سند باشد ص
 نامه منکه سید خادم علی حسین ایم چون میان ما هر دو برادران حقیقی باز عرصه چند سال بایست
 تقسیم ترکه پدر مناشسته و مجاوله واقع بود با هم بی اتفاقی داشتیم حالا بارشاد بعضی بزرگان سنجهر
 و اکابر برادری اینچهم غبار تکرار و گرد و گرد و ت بود یک قطعه بر طرف ساختیم و آئینه راهیچ گونه کاوشی و آویز
 نماده بی تکلف بدستور سابق مع عیال و اطفال در خانه یکدیگر آمد و رفت داشته باشیم بنا بر آن
 اینچند کلمه بطریق ثانی نامه نوشته دادم که ثانی الحال سند باشد امانت نامه باعث تحریر این
 چند سطر را کشف فضل علی منبع و هزاره و پیه سکه حالی سربهر و یک صند و قچر زیور مرصع مقفل یک
 بری و شماله سر سببه لاکلام بطریق امانت بخانه بنده نگا داشته هرگاه مثالی را مملو یا بشمار خانه
 من برود و اگر از قضای آتی فوت شود هر که از روی شرع شریف بعد اولا مالک آن باشد
 مالک این امانت است عند الطلب بلا غدر و حجت بدیم بنا بر آن اینچند کلمه بطریق امانت نامه نوشته
 شده که سند کامل و دست و نیز مکتب کرد و عاق نامه چون کرم علی پند درگاه از روی شقاوت
 این الطوار ناشانسته مثل خمر خوردن و قمار باختن و در روی نمودن خون ناحق ریختن اختیار کرده
 به چند خوش و به بوقعد و فصل بزرگانه پیش از خدا صد مزاحش با صلاح نیاید و از منیات

هست و انشد چارپاس است حرمت خاندان خود عاق کردم اگر کسی بعلت فواید مذکور
 محبوب نماید و یا تنبیه رساند و یا بکشد و جی من الوجوه زنند - و کافر نیست کلام بر بی الزمه شد
 بنابراین اینچند کلمه بطریق عاق نام داشته و آدم که این را سند باشد طلاق نامه موجب
 این مقال و باعد بقضی این اجمال آنکه چون مسماة انور خانم که از عرصه هفت سال بطریق
 شرع شریف - عفا نواح من بود درینو لا مسماة مذکوره برضا و رغبت طلاق بانه و آدم و
 حق و لفظ طلق تک کفتم و آنچه هر شرعی بود حواله مسماة مذکوره که دم پس بعد انقضای ایام
 عدت مختار است هرگاه که خواهد شوهر کند بنده را هیچگونه از و تعرض نیست بنابراین اینچند کلمه
 بطریق طلاق نامه کاشته و آدم که ثانی الحال سند باشد توبه نامه الحمد لله الذی
 نَوَّرَ قُلُوبَ الْمُؤْمِنِينَ بِنُورِ التَّوْبَةِ وَالْإِسْتِغْفَارِ بِالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَكْثَامِ وَأَدْحَاةِ الْخَلَاءِ حَبِ نَحْمَدُكَ
 قَرِطَاسْ آنکه درینوقت مسعود و ساعت محمود بمضون فیض مشیون آیه کریمه یا ایها الذین آمنوا
 تَوَدُّوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَفْصًا وَمَصْدَقٌ حَدِيثُ شَرِيفِ الثَّانِبِ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ
 توفیق الهی و مادت نامتبهاتی بن لالین بی پروبال کردیده یعنی از جرم کبیره معاف
 صغیره مثل از خود دن و ماخن قمار و زنا و ولواطت و ریختن خون ناحق و دیگر منیات
 توبه کردم و قسم خوردم که من بعد دیگر گردام و امور نامشرعی غمگرم و بار دیگر مرکب
 منیات محرمانه شوم میدارم چنانچه آثار العتوه و غفار الذنوب نیست که توبه این عاصی بر معاصی
 قبول کرد و بنابراین اینچند کلمه بطریق توبه نامه نوشته و آدم که سند باشد بر مالیت نامه موجب

این سند است
 در بیان طلاق
 و توبه نامه
 و در بیان
 سایر امور
 و در بیان
 سایر امور
 و در بیان
 سایر امور

حال دارا آست و پیراسته میدارند مخفی مانند که تبارخ نخست و هفتم شهر رمضان مبارک است
 برخواجگ جعفر علی مشیر زاده خود را از این اندوه و قدسه که در فرزندی گرفته تربیت ملام و پیر
 طاهر نمودم بر جمیع امعه و آواشنه و نقد و جنس و باع و حویلی و زمینداری و فروش و ظروف که در
 حیات بقیه ملکیت میدارم و بلا شرکت غیري بر آن قابض و مصرف هستم و وصی و مختار
 و قائم مقام خود نمودم و در زندگی خود بصیحت نفس و ثبات عقل مداخلت نمودم کسی بجز من
 حق و ملکی نکلند بر ضا و رغبت خودی و دانسته بخشیدم و بهیبه کردم و وصی نمودم بآنان اینچنین
 بطریق وصیت نامه نوشته دادم که سند باشد استمشهاد و نامه استمشهاد میخواندند
 و گوئی میطلبید بصدق اضعف العباد شیخ روشن علی بر این معنی که در ایام قحط سالی که خلافت در منسه
 عظیم گرفتار بود و در زنی تر داین شهادت طلب آمده طاهر نمود که از نسل سادات عظام هستم و این
 خود سال که در آغوش دارم تیر از سادات عظیم القدر است و در پدش فو ت شدند و در
 فرزندی گرفته پرورش نمودم از عرصه چند ماه اوقات بسعی باز و در جرگه سماء مصری میگردانم
 و سوزانهای علاقه سماء مذکوره خواهی خواهی مرا رغبت کسب مثل خود میدادند اگر کار میکنم
 و توجیه میشی یابند این استخوان که چون بفضل الهی تا حال عصمت و عفت من قائم است حد
 کسی از شرف و جاه و بزرگویری و عین ضامندی اینجا نیست باستماع این معنی وقت شنبه
 فلک انقباض است و الله و له با و در اظهار احوال ساختارشاد شده که شما خد مت خود بداد
 خواه بسمه خواه بکجای بوجیب ارشاد حضور پر نور سماء مذکوره را در خانه داشتم و نار دلقه
 بقدر استعداد مقرر کرده دادم چون مذکوراه بطبع غم رسیدی تقریباً در این نواب و بزرگان

وایم قباله باز عرض کرد مبلغ دو صد روپیه برای کار خیر ادا فرمودند چنانچه تبلیغ و خدمت
 المحرب سنه ۱۲۹۹ هجری بسید قادر علی نامزد کردم و در رمضان المبارک که خدا کرد و ادا هم هرگز از منفر
 اطلاع و اگر باشد حسنه شد بر بن مهر و دستخط و کوایی کرد و هدیه تا عهد شد با جور و عهد الناس مشهور
 گردید مستحقا چه سیر مایند علمای این مفتیان شرع متین در بنیتور که زنی او در حرام هر دو شیر
 داشتند مادر یک خرسه ماهه نوب شیر خور اند و خرسه طفل مسلمی بدین شیر و پس و چ این صبیح
 رضیه شرعاً و ابا باشد یا نه بنیوا و توجروا مستحقا چه سیر مایند علمای این مفتیان شرع متین از شیر
 که برادر بود و حقیقی هر سه بقضای الهی بخت پیوستند و هر کس ولاد و کسر عقیقه داشت و ولاد
 خرد از ولاد برادر کلان دعوی که عم خود میکنند و هر سه برادران مشوفی از ترکه پدر پیچیدند
 در شرع شریف دعوی نشان نشان میرسد یا نه بنیوا و توجروا و اخلاق نامر مشایخ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ الْعَامِرِينَ يَكْمِلُ الْكَمَالَ وَنَرَىٰ صِدْقَ وُصَا
 أَوْلِيَاءِهِ بِصِفَاتٍ كَمَالِهِ وَجَعَلَهُمْ وَسِيلَةً لِّلْخَاجِ الْحَاجَاتِ وَوَدَّعَا
 لِنَيْلِ السَّعَادَاتِ وَالصَّلَوةَ وَالسَّلَامَ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَحَبِيبِهِ وَآلِهِ
 وَاصْحَابِهِ كَمَا قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ السَّيِّئُ فِي قَوْمَةٍ تَالَيْتِي فِي أَمْنِهِ
 بعد خدمت میگویی منی شفاعت بنی حجازی شاه عبدالعلی چون حج میبرد
 الی الله و مستغرق بشوق لقاء الله و تائب به نضوح یا قم حکم اجازت مرشد کامل حضرت شاد ولی
 خلافت سلطه عالیله با و ادا هم هرگز ارجوع بسلسله من باشد با و دست بیعت دبه و فقه کند
 با حکام الشرعیه و بطریق الارادت چنانچه پوسانیدم خرد و بستم سنا خود

سیون باد که فرقه با صره اقبال و غره ناصیه جلالت سعید زلی مرزا علی بن قاسم علی بن ابراهیم در قیام
 خدایت علف المصدق نواب موثر و الفقار الدوله رشید خان خانان بیاد رسالار جنگ خلف الرشید
 عمده الملک نواب محمد سحاق خان بیاد دست حسنا و با معلوم نماید قبالة نکاح
 اَبْنِ نَبِيِّ اللَّهِ جَعَلَ النِّكَاحَ ذَرْبَ رَيْعَةِ الْوُصَالِ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَكْنًى وَثَلَاثٌ وَرُبَاعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَنْ لَا تَعْلَمُوا أُولَئِكَ
 وَاصْلَوْهُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ بعد حمد و نعمت بن مشقة
 صحیح شریع در صحت حال و ثبات عقل و نفاذ جوارح اقرار کرد صحیح و اعتراف نوشتری میرزا علی
 بد مرزا هدایت علی که ترویج بوجوب حق سبحانه تعالی و تنکیج بر طبق حدیث نبوی علیه السلام
 النِّكَاحُ مَرْبَعٌ مِنْ رِجَالٍ رَغِبَ عَنْ سِتْنَةٍ فَلَيْسَ مِنْهُ فَبَارِئٌ مِنْ نَفْسِهِ سَاعَهُ عَمَلًا
 نسبت میرزا علی قلی بابو کالت سید معصوم علی که برو کالتش شاهین عاقلین بالغین حرین و
 وادند کو اه اول بزور صدق و صفاء راسته مولوی نجات الله و کو اه دوم بحیله و زور و
 تقوی پر استه مولوی عزیز الله پیر مین هفت هزار روپیه در نکاح صحیح شرعی خود او و دم و مان
 نفقه سماء مذکوره لا کلام دمه خود گرفتیم چنانچه هر واحد از حافه علی بن ابراهیم بن قلی
 متعاقبین می شوند و با هم مبارک باد میدادند بنا حجتی شریعتی با جارا
 نَزَّ عَلَى طَرَفَيْ الشَّهْرَةِ وَالْإِعْلَانِ لِأَعْلَى سَبِيلِ الْخَفِيَّةِ الْكَلِمَانِ قَبْلِ نَامَةِ
 اِرَاضِي اقرار کردند صحیح و اعتراف نمودند شریعی منجران با سماعی انساب
 خود و اسمیون حبیب الله خان لد و اثم خان سعد الله خان لد با شرم خان رحمت الله خان

۲
 این سند در روز ۱۲ ماه ۱۲۰۳
 در شهر تبریز
 در محضر
 میرزا علی قلی
 بابو کالت
 سید معصوم
 علی که برو
 کالتش
 شاهین
 عاقلین
 بالغین
 حرین و
 وادند
 کو اه
 اول
 بزور
 صدق و
 صفاء
 راسته
 مولوی
 نجات
 الله و
 کو اه
 دوم
 بحیله
 و زور
 و تقوی
 پر استه
 مولوی
 عزیز
 الله
 پیر
 مین
 هفت
 هزار
 روپیه
 در
 نکاح
 صحیح
 شرعی
 خود
 او و
 دم و
 مان
 نفقه
 سماء
 مذکوره
 لا کلام
 دمه
 خود
 گرفتیم
 چنانچه
 هر
 واحد
 از
 حافه
 علی
 بن
 ابراهیم
 بن
 قلی
 متعاقبین
 می
 شوند
 و
 با
 هم
 مبارک
 باد
 میدادند
 بنا
 حجتی
 شریعتی
 با
 جارا
 نَزَّ
 عَلَى
 طَرَفَيْ
 الشَّهْرَةِ
 وَالْإِعْلَانِ
 لِأَعْلَى
 سَبِيلِ
 الْخَفِيَّةِ
 الْكَلِمَانِ
 قَبْلِ
 نَامَةِ
 اِرَاضِي
 اقرار
 کردند
 صحیح
 و
 اعتراف
 نمودند
 شریعی
 منجران
 با
 سماعی
 انساب
 خود
 و
 اسمیون
 حبیب
 الله
 خان
 لد
 و
 اثم
 خان
 سعد
 الله
 خان
 لد
 با
 شرم
 خان
 رحمت
 الله
 خان

[illegible]

جانس لکن دروازہ و نماودان صنف ۱۲

و انکسرت که قاضی مست مقام مرا

ثابت ننماید و این همه نامه سند کامل و دست آور و نیز مکمل نزد مشارالیه بود و فایده اینست
 فرزندانش بخت و برهان قاطع که همین قیاب باشد مثل چشم خود در قفسه مالکانه خود داشته باشد
 زمین نامه قرار کرد و در اعتراف صحیح و شرعی نمودند سیدی سید سر فرار علی و امتیاز علی
 ولدان سید قائم علی فی حال یصح اقرار بشارت و عرفا بلا اگر اه و اجابا بیز صورت
 که موازی یک قطعه باغ یکصد و هفتاد و شجار ابنه و غیره واقع زمین موضع سه ایام که از زهر وید
 بزرگوار مرحوم ماتر نیست و بعد وفات پدر عالی قدر بلا مساهمت احدی ارث با تمیز
 رسیده درینو لا قطعه باغ مذکوره محذوره خالیاً عن حق الغير تا حالت تحریر قیاب شر مالکانه
 قابض و متصرف است در حال صحت نفوس و ثبات عقول و نفوذ جوارح قولیه و فعلیه جمیع حد
 و حقوق و در این آن داخل و خارجی قلیل و کثیر و ایضاً و نسیب الیه خالیاً عما یمنع جواز
 الترتیب مقایسه مبلغ یکصد و پیکه حالی راجع الوقت که نصفی آن مبلغ بخواه رویه مذکور میشود و دست
 شیخ ضیا الله ولد شیخ حنفی الله زمین داشتیم و گرد کردیم خالی از شر و مفسد و عاری از معانی
 مبطله و این تعارض بدین سبیل تمام کمالی مجلس واحد منع گشت چنانچه زنده کرد از شیخ سوخت
 ماتر نهان صول نموده در تحت تصرف خود آوردیم اقرار آنکه هرگاه مبلغ مذکور برسانیم فک این
 کرده بگیریم و مادام که فک این تمام منافع آن باغ موقوفه شد از رویه سوخته که از درختها و غیره
 و غیره چنانچه منافع اجازت دادیم که ایشان تصرف خود بی کنند در آن زمین و در آن
 زمینها صحیحاً و عیاناً فاذا علی طریق الشهرة والاعلان علی سبیل الخفیة و الکتمان صورت
 حال موجب تحریر و تقریر این سواد و مقال آنکه مذکور درگاه ضعیف البها و احقر الافراد

کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران

قادر بود رسید صابر علی موافقی بقطعه اراضی واقع کوه گنج چار صد و نو دگر نذر عهده الهی بنیاد
استیخ لطف الله در وقت نواب محمد آقا که شصت و نه سحر محض مبلغ یکصد و پیر خرید کرد و م قبل
بیع شرعی نویسانید گرفته بمواسیر اکابر شرع و توره چنانچه از آن مان تا حال بآن قبض متصرف
شدم ز شیر آن صرف نموده چند خانه ای رحمت آباد نمودم و درینو لا شخصی از شیخان لکنشو
دعوی کرد که قدر آن زمین مملو که مقبوضه من زمین منیع شما مخلوط شده علاحد کرده و دهند چند
منافسه و مجادله فیما بین ماند آخر الامر برین قرار یافت که زمین مبعوعه پیوده موافق کاغذ گنبد
روزی چند شخص از فی اعتبار جمع شدند عاقبت الامر اراضی پیوده حساب نمودند و بوقت
بیعنامه برآمد و شیخ نور الدین که دعوی باطل بی اسناد کرده بود کاذب و دروغی شد
بنابر آن اینچند کلمه بطریق صورت حال نوشته شد هر که از حاکمان و ناظران معینی
و اکامی باشد بمقتضای آیه کریمه **وَلَا تَكْفُرُوا لِلشَّهَادَةِ وَمِنْكُمْ مَنْ كَفَرَّ بِهَا وَاتَّخَذَ قَابِلًا**
برین محضر نامه کوایی و مهر و دستخط کرده و بدو تا عند التدهاجور و عند الناس مشکور گردد
بالحمد و الله که نسخه انشاء فائق در محله نجف من محلات بیت السلطنه لکنشو متصل و پیوسته
نواب منور الله له احمد علی خان بهادر و زکوة می میر حفر شوشتری در

